

[J. Jensen-Klejs.]

folk ogsaa kan regne og ved, at en halv Procent mere eller mindre betyder noget. Vi har dog, synes jeg, beskæftiget os meget med det overfor de Skyldnere, som skal udrede Renten, og jeg tør forsikre, at for dem, der skal modtage Renter, er det virkelig af lige saa stor Betydning. Hermed er naturligvis ikke sagt, at de alene for denne halve Procents Skyld sparer, nej, *det* er Udtryk for en Villie, som ogsaa kan fremmes ad anden Vej, men i Forbindelse med dette andet tillægger jeg det megen Betydning, og det siger ogsaa min Erfaring mig — og jeg har dog gennem 30 Aar haft med denne Virksomhed at gøre —, at det betyder noget, at de paagældende faar en halv Procent mere. Det drager dem til dette Institut, og det medfører endvidere den Fordel, at naar de unge skal stifte egne Hjem og har lidt mere Arbejdsmod, end de har Penge, saa kender det Institut, der forvalter Pengene, den Type af Ungdom og tør nok finansiere dem uden at kræve de sædvanlige Sikkerheder i Henseende til Prioritetslaan. Det er en Aarsag, der yderligere stimulerer denne Opsparing.

Den højtærede Finansminister spørger mig, om Princippet skal udvides. Det kan ikke være min Sag at afgøre dette. Jeg siger blot, at som Princippet praktiseres, ydes der Støtte til den tjenende Ungdom saavel i By som paa Land.

Hauch: Den højtærede Finansminister fremsatte en Udtalelse om, at det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, gentagne Gange overfor den høje Regering har fremholdt det Synspunkt, at der burde finde meget væsentlige Nedsættelser Sted af de offentlige Udgifter, i Stat, Amt og Kommune. Det glæder mig at erfare, at den højtærede Finansminister har mærket sig dette; det vilde have glædet mig endnu mere, om man i den høje Regerings Arbejde kunde spore, at det havde gjort noget Indtryk, og at man agtede at handle derefter i den praktiske Politik. Den højtærede Finansminister anfører, at der her er gjort opmærksom paa visse Forhold, som de Medlemmer, der har fremdraget dem, havde en særlig Interesse for, og den højtærede Finansminister siger i Tilslutning hertil, at dér har vi det, dér ser vi, hvordan det hele er; saa snart det drejer sig om noget, der berører de enkeltes Interesser, saa har man Indvendinger mod de foreslaaede Beparelser, selv om man i øvrigt fortsætter med sine Udtalelser om, at der skal spares. Den højtærede Finansminister brugte jo et Bil-

lede og sagde, at de paagældende Medlemmer søgte at beskytte deres egen lille Hassan med de skæve Ben. Det forekommer mig, naar jeg nu gennemblader dette Finanslovsforslag, at det i en sjælden Grad er lykkedes for den højtærede Finansminister at finde de smaa Hassaner med de skæve Ben, hvorimod det ikke er lykkedes for den højtærede Minister — formentlig fordi han ikke har villet — at beskæftige sig med en Nedsættelse paa de Punkter paa Finanslovsforslaget, hvor vi har de store Beløb, de, der virkelig betyder noget. Jeg benytter Lejligheden til endnu en Gang, at sige til den høje Regering, at den Dag dog formentlig snart maa være inde, da man ikke alene driver Jagt paa den lille Hassan, men ogsaa skrider til en virkelig dybtgaaende Nedsættelse af de Udgifter, som man i Fremtiden ikke er i Stand til at bære med de Indtægtsmuligheder, Samfundet har for Tiden.

Simonsen: Jeg vilde gerne i Anledning af et vedtaget Ændringsforslag til Finanslovsforslaget angaaende Universitetsundervisningen i Aarhus rette en Henstilling til den højtærede Undervisningsminister. Ministeren kan jo desværre ikke være til Stede paa Grund af Sygdom, men jeg ved at Erfaring, at hvad der siges ved saadanne Lejligheder, bliver bragt til Ministeriets Kundskaab gennem Rigsdagstidende.

Der er paa Finanslovsforslaget opført et Beløb til Lønning af en Professor ved Universitetsundervisningen i Aarhus. Det er opført efter Andragende fra Bestyrelsen for denne Universitetsundervisning og i Henhold til Loven om samme Undervisning, der blev vedtaget i Fjor. Der er ikke opført det fulde Beløb, som Driften og Lønningerne vil andrage, fordi Betingelsen ikke kan opfyldes i det kommende Aar, men kun delvis. Som Følge heraf opføres der kun en Del af det tænkte Beløb paa næste Aars Finanslovsforslag. Det er dog ikke særlig det, jeg ønsker at omtale, men dette, at medens man altsaa fra Ministeriets Side er gaaet ind paa at lønne Professorerne, hedder det, at man derimod maa anse Udgiften til Pensionering af de tre Professorer som Staten uvedkommende. Dette Forhold synes jeg er urigtigt. Naar Staten i Henhold til Loven anerkender, at den paatager sig Professorernes Løn, er det urimeligt, at Pensionen, naar Professorerne ikke virker længere, skal gaa over til en kommunal Institution. De paagældende Embedsmænd ved Universitetsundervisningen betaler ligesom andre Tjenestemænd deres Bidrag, og alligevel skal Aarhus Kom-